

El parent immòbil - Jordi Ribas

De Jordi Ribas (Barcelona, 1957) només en coneixia *L'asfíxia dels claustrofòbics*, un desplegable de vint-i-vuit sonets on la mètrica preval sobre la participació. Ara ha publicat *El parent immòbil*, text aparentment narratiu on l'acció resta sepultada sota una incessant cascada d'imatges.

El llibre narra les limitades anades i vingudes d'un home que, de tornada de tot, ha renunciat a l'enganyosa llibertat de sortir de casa. Durant deu capítols de deu pàgines, el narrador s'entreté a detallar aquesta immobilitat amb un seguit de símils i metàfores: les «píndoles mulates» substitueixen el cafè, el lavabo és un «camerino escatològic», una rotonda esdevé un «*carrousel* on s'optimitzen els èxodes», etc. Els recursos de l'autor no es col·loquen al servei de l'argument, sinó que recuperen el protagonisme de què gaudien al segle XVII.

Ara bé, tot indica que Jordi Ribas procedeix amb tota la consciència. *El parent immòbil* no és fruit de l'atzar, sinó d'una tria definida. L'opció de l'autor és ambiciosa, treballada al mil·límetre, i no mereix retrets paternalistes sobre les possibilitats perdudes sinó una confrontació de poètiques.

Més enllà d'aquest debat sobre el predomini de la forma, el protagonista d'*El parent immòbil*, voluntàriament reclòs, lúcidament detallista, ric de somnis i de records, saciat de vivències, pot ser una metàfora de l'escriptor d'avui: al marge de les esferes de producció, recargolat i estèril, armat tan sols d'una mirada en un món reblert de mirades, lúcid i invisible.